

Bütün Ülkelerin İşçileri, Birleşin!

Başkan Mao Zedung'un doğumunun 131. yıldönümüne ilişkin deklarasyon

ve

Enternasyonal Komünist Birlik'in 2. yıldönümü

Marksizm-Leninizm-Maoizm'in Büyük Kızıl Bayrağını Büyük Mücadele Dalgalarının Doruklarına Dikin!

Büyük Başkan Mao Zedung'un 131. doğum yıldönümü ve Enternasyonal Komünist Birlik'in (EKB) 2. kuruluş yıldönümü vesilesiyle, uluslararası proletaryaya ve dünyanın emekçi halklarına ve uluslarına sınımsız proleter sınıf selamlarımızı gönderiyoruz. Dünya proleterleri ve ezilen halkları emperyalist yağma ve savaş saldırganlığına ve onların tüm bölgeleri yeniden paylaşmaya yönelik kanlı girişimlerine karşı mücadele ediyor ve direniyor. Filistin halkı, Filistin'de emperyalist ve Siyonist saldırganlara karşı verilen kahramanca ulusal kurtuluş savaşını değerli kanlarıyla beslemiş ve dünya çapındaki anti-emperyalist harekete ivme kazandırarak "bozkır yangınına başlatabilecek bir kıvılcım" olduğunu kanıtlamıştır.

Devrimci mücadelenin gelişmesine hizmet eden birleşme için mücadele eden Enternasyonal Komünist Harekete olan sıkı bağlılığımızı ve takdirimizi ifade ediyor; Halk Savaşında yeni iktidar için mücadeleye önderlik eden ve böylece dünyanın tüm

proleterleri ve komünistleri için parlak örnekleri temsil eden Marksist-Leninist-Maoist partilerin mücadelelerini birliğimizin temelleri olarak özellikle selamlıyoruz.

Enternasyonal Komünist Birlik'in (EKB) kuruluşundan bu yana dünyada yaşanan siyasal gelişmeler, sadece uluslararası birleşmenin gerekliliğini vurgulamakla kalmamış, aynı zamanda ortak taktik ve stratejik saptamaların ve siyasi temellerin doğruluğunu ve pek çok durumda canlı öngörülerini de teyit etmiştir. "Bu on yılın başından beri emperyalizmin ve bürokratik kapitalizmin krizi tüm dünyada daha da keskinleşmektedir. Çürüme ne zaman derinleşse, tüm çelişkiler keskinleşir; bu da tüm dünyada eşitsiz gelişme içinde daha devrimci bir durum yaratır. Bu durum kitlelerin büyük faaliyetiyle ifade edilir, patlayıcılığı tüm gerici ve onların revizyonist uşaklarını titretir. Her yerde büyük patlamalarla ifade edilmektedir. Nesnel durum hızla öznel faktörle - esas olarak Komünist Partilerin yeni Halk Savaşlarını başlatacak yeni tipte Marksist-Leninist-Maoist partiler olarak süreciyle - buluşmaktadır. Böylece yeni bir moment, Proleter Dünya Devriminin bu Yeni Büyük Dalgasının bir parçası olarak bir devrimler dönemi açılır. Bu durum tüm dünyadaki Komünist Partilerin görevlerini, stratejilerini ve taktiklerini belirlemektedir." (Temel İlkeler Ortak Bildirgesi, Aralık 2022) Strateji ve taktiklerimizi belirlerken dünya'da yaşanan gelişmelere özel bir dikkat göstermeli ve bu gelişmeler hareketimize yön vermelidir. Kısacası, gelişen devrimci durumun varlığını belirleyen iki mücadele kutbunun çelişki noktalarının yoğunlaşma alanlarını analiz etmek ve böylece de devrimin nesnel koşullarının gerçekliğini, bileşenlerinin gelişimini kavramak dünya çapında komünist hareketin gelişimi açısından zorunludur.

Emperyalizmin kendi ekonomik krizini yarı-sömürge ve sömürgelerin yanı sıra işçi sınıfı ve halklar üzerindeki yağma ve baskıyı yoğunlaştırarak çözme çabaları - köylülerin topraksızlaştırılmasına ve topraklarından sürülmelerine dayalı toprak mülkiyetinin belirli ellerde yoğunlaşması, küçük köylü üretiminin kamulaştırılması, kitlesel enflasyon ve işsizlik, tüm bölgelerin sanayisizleştirilmesi, fabrikaların taşınması, faiz oranlarının yükseltilmesi, zorunlu göç - ve hatta yapay olarak yeni pazarlar yaratılması - her şeyden önce bir dizi ülkedeki siyasi krizi kitlesel olarak şiddetlendirmiştir. Almanya, Fransa ve hatta küresel düzeyde hala en büyük emperyalist olan ABD gibi daha büyük emperyalist ülkeler de artık eskisi gibi devam edemeyecekleri bir durumla karşı karşıyadır. ABD'nin yeni başkanı gerici Donald Trump, ABD emperyalizminin krizine ve gerileme eğilimine tepki verme zorunluluğunun açık bir ifadesidir; bu durum şu anda özellikle "Batılı emperyalistler" olarak adlandırılan ülkelerde kendini göstermekte ve ABD tekeli sermayesinin küresel güç dengesindeki değişime, meydana gelen patlamalara ve sınıf çelişkinin ulusal düzeyde sertleşmesine siyasi olarak uyum sağlama girişimini ifade etmektedir. ABD emperyalizmi, Rus emperyalist rakibini kuşatma ve sosyal-emperyalist Çin'i çevreleme stratejik hedeflerini sürdürmek için taktiksel ayarlamalar yapmak zorundadır, çünkü mevcut müdahale girişimleri ve savaş hazırlıkları kendi ayakları

üzerinde duramamakta, güçlü bir direnişle ve karşı saldırılarla karşılaşmaktadır. Son iki yıllık savaşta emperyalist politikanın sonucu, daha fazla ulusal baskı ve boyun eğdirme ve ülkenin daha fazla bölünmesi için büyük bir çabadır ve Zelenski'nin emperyalizmin uşağı ve vatan satıcısı bir hain olduğunu kitlelerin gözleri önünde bir kez daha onaylamıştır. Marksizm-Leninizm-Maoizm'in ışığı altında, liberal demokrasinin krizi ortadadır, tüm partiler ve kurumlar sistemi her seferinde daha fazla bölünmekte, asgari düzeyde istikrarlı hükümetler kurmakta zorlanmakta, aşırı sağın ve faşizmin önünü açmaktadır. Yukarıdan gelenler eskisi gibi yönetmeye devam edemezler. Aynı zamanda işçiler, köylüler ve ezilen orta sınıflar büyük, uzun süreli grevler, gösteriler, ayaklanmalar ve isyanlarla artık eskisi gibi devam etmek istemediklerini gösteriyor. “Ortadoğu” olarak adlandırılan bölgede, özellikle de Filistin'de yükselen ulusal kurtuluş mücadeleleri emperyalistlerin planlarını zora sokmakta ve emperyalistlerin kanlı müdahalelerine ve yeniden paylaşım savaşlarına karşı ezilen halkların güçlü çığlığının bir parçası olarak anlaşılmalıdır. Ulusal kurtuluş ve egemenlik için yeni mücadelelerin ve savaşların yükselişi, günümüz dünyasındaki başlıca çelişkinin emperyalistler ile ezilen halklar ve uluslar arasındaki çelişki olduğunu ve bu çelişkinin emperyalistler arası çelişkinin gelişimini de etkilediğini ve domine ettiğini doğrulamakta, böylece dünya savaşını yalnızca proleter devrimin önleyebileceğini ya da dünya savaşının proleter devrimi ortaya çıkaracağını mükemmel bir şekilde kanıtlamaktadır. Bütün bunların temelinde kitleler vardır. Aşağıdan gelenler, eskisi gibi yaşamaya bile devam edemezler. Kitleler dalga dalga, kendiliğinden ama her seferinde daha kitlesel ve mücadeleci bir şekilde kıpırdanıyor. Bu nedenle, tüm dünyada anti-emperyalist mücadelenin ve halk protestolarının genişleyerek yaygınlaşmasından da görüldüğü gibi devrimci bir durum gelişmektedir.

Komünistler, hem emperyalistlerin yeniden paylaşım için bastırmasının hem de devrimci durumların gelişmesinin eşitsiz gelişme yasasının ifadeleri olduğunu anlamalıdır: “Emperyalizm dönemindeki eşitsiz gelişme yasası, bazı ülkelerin diğerlerine kıyasla düzensiz gelişmesi, bazı ülkelerin diğerleri tarafından dünya pazarından hızla uzaklaştırılması, zaten bölünmüş olan dünyanın askeri çatışmalar ve savaş felaketleri yoluyla periyodik olarak yeniden bölünmesi, emperyalizm kampındaki çatışmaların derinleşmesi ve yoğunlaşması anlamına gelir...” (Stalin) Stalin burada, bugün örneğin “çoklu kriz” ya da “sürekli kriz” olarak adlandırılan ve her seferinde gerçeklik tarafından maskesi düşürülen çeşitli burjuva ve küçük burjuva kriz teorilerinin iflasını parlak bir şekilde ortaya koymaktadır. Kuşkusuz, dünya komünist hareketi kendisini, “mevcut çelişkilerin anlık, şiddetli çözümleri” (Lenin) olarak eşitsiz gelişim içinde deşarj olan çeşitli çelişkilerin ortaya çıktığı karmaşık, ancak elverişli bir anda bulmaktadır; bu, komünistlerin önceki olumlu kazanımları nasıl pekiştireceklerini ve anın gereksinimlerini karşılayan yeni öznel koşulları nasıl yaratacaklarını anlayıp anlamadıklarına bağlıdır. Başkan Mao, nesnel ve öznel güçler arasındaki ilişki konusunda komünistlere önemli dersler vermektedir: “Çin'de devrimin öznel güçleri şu anda zayıf olsa da, gericisi egemen sınıfların tüm

örgütleri de (...) zayıftır, (...) Çin'de devrim kuşkusuz daha hızlı bir şekilde yüksek bir gelgite doğru ilerleyecektir, çünkü şu anda devrimin öznel güçleri zayıf olsa da, karşı devrimin güçleri de nispeten zayıftır." Öznel güçlerin görece zayıf olması bize sadece hızlı bir şekilde değil, parça parça ve sıçramalarla kazanmanın mümkün olduğunu öğretiyor. Zorluklar karşısında ağıt yakmaktan vazgeçenler, revizyonizmden başka bir şey olmayan teslimiyetçilik ve tasfiyecilikten besleniyorlar. Onlar emperyalizmin gerçek savunucularıdır. Revizyonizm sınıf mücadelesini bulanıklaştırır, yüzünü kitlelerin eylemlerine değil, düşmana, emperyalizme döner ve kitlelerin eylemlerine yüz çevirir. Başkan Mao bize her şeyin doğru bir ideolojik ve siyasi çizgiye sahip olmaya ve bunu tam ve bilinçli bir şekilde üstlenmeye, en yüksek bedeli ödemeye hazır olmaya bağlı olduğunu öğretti. Dahası, devrimci durumun geliştiği dönemlerde, yıllar ya da yüzyıllar gerektiren tarihsel değişimler günler ya da haftalar içinde gerçekleşir. Lenin de vurgulamıştır: "Devrimler tarihinde, on yıllar hatta yüzyıllar boyunca olgunlaşan çelişkiler gün ışığına çıkar. Yaşam eşi benzeri görülmemiş bir zenginliğe kavuşur. Her zaman gölgede kalmış olan kitleler aktif savaşçılar olarak siyaset sahnesine çıkarlar (...) Tarihin kendilerine yüklediği evrensel çapta devasa görevlerin doruklarına çıkmak için kahramanca çaba gösterirler ve münferit yenilgiler ne kadar büyük olursa olsun, kan nehirleri ve milyonlarca kurban bizi ne kadar etkilerse etkilesin, hiçbir şey önem bakımından kitlelerin ve sınıfların bu doğrudan eğitiminin temsil ettikleriyle kıyaslanamaz (...)"

Şu anda Orta Doğu olarak adlandırılan bölgede yoğunlaşmış bir biçimde ifade edilen dünya çapındaki ulusal kurtuluş mücadelelerinin yükselişi, emperyalizmin genel krizinin derinleşmesinin aynı zamanda farklı ülkelerde eşitsiz gelişim gösteren devrimci durumlar yarattığını göstermektedir. Filistin'deki kahramanca ulusal kurtuluş savaşı, 7 Ekim'deki El Aksa Tufanı, tüm bölgedeki (Lübnan'daki gibi) mücadelelerin yükselişi için temel bir itici güç olmakla birlikte, aynı zamanda anti-emperyalist hareketin dünya çapındaki gelişimi için de önemli bir itici güçtür. Bu dönüm noktası, dünya durumundaki bir kırılma noktasını temsil etmektedir. O zamandan beri dünyadaki durum olağanüstü bir hızla dönüşmektedir. İsrail'deki soykırımcı Siyonist rejimin giderek yalnızlaşması, ABD emperyalizminin planlarını geciktirmekte ve kısmen engellemekte, ayrıca Arap ülkelerindeki kitlelerin oligarşik, bürokratik-kapitalist rejimlerine karşı muhalefetini yoğunlaştırmakta ve dünya çapındaki emperyalistleri giderek daha fazla baskı altına almaktadır. Suriye'de emperyalistler ve onlarla bağlantılı bölgesel güçler tarafından ülkenin Balkanizasyonu amacıyla başlatılan iktidar değişikliği, Suriye halklarına ve ülkenin egemenliğine karşı yeni bir saldırı olarak şiddetle reddedilmelidir. Aynı zamanda, şu anda kurtuluş mücadelesi veren halklar için, ulusal bağımsızlık ve egemenlik yolunun ancak kendi güçlerine dayanması ve yeni demokratik devrimin bir parçası olarak mücadelenin antiemperyalist bir karaktere sahip olması halinde sürekli olarak başarılı olabileceğine dair bir uyarı örneğidir. Proleter liderliğin ulusal kurtuluş mücadelesinde zafer ya da yenilginin belirleyici niteliksel ölçütü olduğu

gösterilmektedir ve bunun bir bütün olarak anti-empyrialist hareketin başarısı ya da başarısızlığı için de aynı derecede geçerli olduğunu ve dolayısıyla komünistlerin önderliğindeki birleşik cephenin acil gerekliliğini ifade ettiğini vurgulamak isteriz.

Yeni küresel durumun, elverişli koşulların ve devrimci durumların giderek olgunlaşmasının ışığı altında, Temel İlkeler ve Prensipler Ortak Deklarasyonu'nda da vurguladığımız gibi, Marksist-Leninist-Maoist partilerin ve özellikle de onların önderlik ettiği halk savaşlarının dünya çapındaki öneminin yanı sıra desteklenmelerinin ve yaygınlaştırılmalarının önemi de anlaşılmalıdır: “Gerçek ulusal kendi kaderini tayin hakkının ancak her duruma göre yeni bir demokrasi devrimi ya da sosyalist devrim yoluyla elde edilebileceğini, bunun için de devrimi sonuna kadar götürebilecek yeni tip komünist partilerin, Marksist-Leninist-Maoist partilerin kurulması ya da yeniden oluşturulması gerektiğini bir kez daha teyit ederiz.”. Hindistan, Peru, Türkiye ve Filipinler'deki halk savaşları yalnızca karmaşık kuşatma ve karşı-devrimci saldırı durumlarının ortasında direnmek ve gelişmekle kalmaz. Aynı zamanda, sadece proleter dünya devriminin stratejik düşüncelerinin türetilebileceği değil, aynı zamanda proleter dünya görüşünün üstünlüğünün ve gerçek içeriğinin örneklerini temsil eden proleter dünya devriminin eksenidirler. Güney Amerika'nın en kalabalık ülkesi olan Brezilya'daki devrimci hareketin önemli gelişmeleri, önemli bir yeni katkı olarak görülmelidir. Başta yoksul ve topraksız köylüler olmak üzere halkın kitlesel protesto ve isyanları Marksist-Leninist-Maoist bir partinin önderliğinde birleşmekte ve giderek yeni demokratik devrimin bir parçası olarak tarım devrimi biçimini almaktadır. Bu gelişme yalnızca ateşli proleter iyimserliğimizi güçlendirmekle kalmıyor, aynı zamanda devrimci teorinin kitlelerle birleştiği yerde maddi güce dönüştüğü şeklindeki Marksizmin temel yasalarını olağanüstü bir şekilde doğruluyor ve bu nedenle, özellikle dünya durumunun düzensiz gelişiminin mevcut durumunda, proleter örgütler ve partiler olarak öznel güçlerin birleştirilmesi ve geliştirilmesinin önemine işaret etmek istiyoruz: “Çünkü bir devrim her devrimci durumdan değil, ancak az önce sayılan nesnel dönüşümlere öznel bir dönüşümün, yani devrimci sınıfın devrimci kitle eylemi kapasitesinin eklendiği bir durumdan doğar.” (Lenin).

Köklü gelişmeler ve çalkantılarla karakterize olan bir dünya durumunun ortasında, Başkan Mao Zedung'un 131. doğum gününü kutlamak ve proleter ideolojinin yeni, üçüncü ve en yüksek aşaması olan Marksizm-Leninizm-Maoizm için kampanyanın güçlü bir şekilde daha da geliştirilmesi yoluyla anmak istiyoruz. Maoizm kampanyasını, şu anda özellikle üç temel birlik noktasında ifadesini bulan dünya komünist hareketinin yeniden birleşmesi mücadelesinin bir parçası olarak anlamalıyız: “1) Maoizm 2) Revizyonizme karşı mücadele ve 3) Proleter Dünya Devrimi”. Siyasi İlkeler Bildirgesi, EKB'nin kuruluşunu “bizi yeniden birleştirecek ve Uluslararası Komünist Hareketteki dağınıklığın üstesinden gelecek bir adım (...) ve Komünist Enternasyonal'in Maoizm'in komutası ve rehberliği altında yeniden

kurulması için örgütlü mücadelenin yeni bir aşaması açıldı” olarak tanımladı. İki yıl önce, Birleşik Uluslararası Maoist Konferansı'nda proletaryanın yeni bir uluslararası örgütünün kurulmasına karar verildi. Bu olay, komünistlerin dünya düzeyinde yeniden birleşmesi mücadelesinde bir dönüm noktası olmuş, 15 üye parti ve örgütün proleter demokratik merkezîyetçilik ilkesi temelinde sistematik bir koordinasyonunu sağlamış ve böylece proletaryanın devlerinin ve klasiklerinin -Marx, Engels, Lenin, Stalin, Mao- bize büyük derslerle gösterdiği ve öğrettiği gibi, dünya proleter devriminin gelişimi için temel bir kriter olarak dünya komünist hareketinin ideolojik, siyasi ve örgütsel parçalanmasına karşı mücadeleyi doğrulamıştır.

Son iki yıl, bu görevin yerine getirilmesi yönünde, özellikle de aynı zamanda daha fazla gelişmeye izin vermek için bir temel olarak kullanılması gereken artan konsolidasyon açısından önemli ilk adımlara tanık oldu. Her yeni gelişme bir öncekinin pekiştirilmesine dayanır ve yeni görevler, bunların üstesinden gelmek için uygun öznel koşulların geliştirilmesini gerektirir. Enternasyonal Komünist Birlik, emperyalizm, revizyonizm ve tüm gericilikle mücadele etmek üzere Komünist Enternasyonal'in yeniden birleştirilmesi ve yeniden oluşturulması için bir araçtır. Mevcut durumdaki görev ve olanakları üstlenmek ve güçlerimizi ve yeteneklerini geliştirmek için bilinçli ve açık bir şekilde uygulanacak iki çizgi mücadelesini uygulayarak geliştirmek gerekir. Bu nedenle, EKB içindeki ve dışındaki komünist parti ve örgütlerin, komünistlerin uluslararası düzeyde artan canlılığını ve etkinliğini kanıtlayan ve komünistlerin mevcut andaki rolünü yerine getirmeye hizmet eden tüm katkılarını, koordinasyonunu ve ortak faaliyetlerini de sıcak bir şekilde karşılıyor ve selamlıyoruz. Acil görevimiz, büyüyen halk protestolarını geliştirmek, emperyalizme ve tüm gericiliğe karşı mücadelede geniş ve derin kitleleri harekete geçirmek, siyasallaştırmak ve örgütlemek, revizyonizm ve tüm oportünizmle ayrılmaz bir şekilde mücadele etmektir. Devrimi gerçekleştirmek için gerçek Marksist-Leninist-Maoist komünist partilerin sınıf mücadelesini güçlendirmek zorunluluktur.

Başkan Mao'nun kendisi de revizyonizme - esas olarak modern revizyonizme, ama aynı zamanda Tito ya da Togliatti'nin revizyonist akımlarına - karşı mücadeleye büyük önem vermiş ve böylece uluslararası komünist hareketi geliştirmiştir. Bugün de, pek çok ülkede revizyonistlerin görece egemen olduğu koca bir dönemin ardından, revizyonizme karşı mücadeleye öncülük etmeyi ve bu mücadeleyi ilerletmeyi komünistlerin, özellikle de uluslararası komünist örgüt EKB'nin temel görevi ve ödevi olarak değerlendiriyoruz. Kuruluş bildirgemizde şunu vurgulamıştık: “Başkan Mao bize şunu söyledi: Uluslararası komünist hareketin tarihi bize proleter birliğin oportünizme, revizyonizme ve bölücülüğe karşı mücadelede pekiştirdiğini ve geliştiğini göstermektedir.” Komünistler, gerçek devrimciler, kendilerini mücadelenin ilk sıralarına yerleştirmeli ve korkusuzca mücadeleye atılmalıdırlar. Proletaryanın parlak bir geleceği vardır. Emperyalizm karanlıktır, açıktır, sefalettir, soykırımdır, sömürü ve

zulümdür. Komünist partiler olarak görevimiz onu yenmek, gericiliği devrimci şiddetle yeryüzünden silip süpürmektir.

BAŞKAN MAO ZEDONG'UN DOĞUMUNUN 131. YILDÖNÜMÜNÜ MARKSIZM-LENİNİZM-MAOİZM MÜCADELESİNİ GÜÇLENDİREREK KUTLAYIN!

YAŞASIN ENTERNASYONAL KOMÜNİST HAREKETİN YENİDEN BİRLEŞMESİ İÇİN YÜRÜTÜLEN MÜCADELE! YAŞASIN ENTERNASYONAL KOMÜNİST BİRLİK!

YAŞASIN FILİSTİN'İN KAHRAMANCA BAĞIMSIZLIK VE ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ!

YAŞASIN ENTERNASYONAL KOMÜNİST HAREKET VE MARKSİST-LENİNİST-MAOİST PARTİLER TARAFINDAN YÜRÜTÜLEN HALK SAVAŞLARI!

KAHROLSUN REVİZYONİZM!

YAŞASIN PROLETER DÜNYA DEVRİMİ!

**Enternasyonal Komünist Birlik
Aralık 2024**